

Azonosító	A bejelentés tartalmi kivonata	Státusz	Vizsgálat eredménye
1348066	<p>Bejelentő - véleménye szerint - jelentős alapjogi sérelmet okozó problémakör kivizsgálását kezdeményezte. A központi címregiszterrel kapcsolatban az alábbi problémákat észlelte:</p> <ul style="list-style-type: none"> - a polgárok lakcímével kapcsolatos módosítási lehetőségekhez kellő jogorvoslat nem áll rendelkezésre; - a polgárok lakcímével kapcsolatos módosítási lehetőségeket kormányrendeleti szintű szabályozás alapján, a magasabb szintű jogszabályokkal nem összehangolt, sőt, azokkal ellentétes rendelkezések alkalmazásával zajlik; - a polgárok lakcímével kapcsolatos módosítási lehetőségeket településenként teljesen eltérő gyakorlattal végzik; - az ingatlan-nyilvántartás, mint közhiteles nyilvántartás címadata tekintetében a közhitelesség sérül; - a címnyilvántartásra vonatkozó azon alapvető rendelkezések hiányát, amelyek a cím "ténylegessége" megállapításának alapjául szolgálhatnak; - a visszamenőlegesség kérdését. <p>Kérte a központi címregiszterre, így az ingatlanok címére, a polgárok lakcímére és annak módosítására vonatkozó jogszabályi rendelkezések és az ezzel kapcsolatos gyakorlat megvizsgálását</p>	lezárt	<p>Válaszában az eljáró szerv, a Belügyminisztérium az alábbiak szerint tájékoztatót.</p> <p>Magyarországon a közigazgatás nem rendelkezik egységes, az ország valamennyi címét lefedő cím-adatbázissal a központi címregiszter (a továbbiakban: KCR) létrehozását megelőzően. A címek, a - címeteket is tartalmazó - nyilvántartások nem egységes szellemben készültek, így azokról különböző, elkülönült jogszabályok rendelkeztek, ezért a címkezelés nem volt egységes és teljes, ugyanakkor egyes részeket tekintve észlelhető volt redundancia. A KCR célul tűzte a magyarországi címkezelés egységes jogszabályi környezetének, igazgatási folyamatainak és egy teljes címnyilvántartásnak a megvalósítását. Kialakításra került az a jogi szabályozás, mely egységes mederbe terelve felszámolta a korábbi címkezelési anomáliákat és biztosította azok oly módon való rendezését, melyekre jogokat lehet alapítani és kötelezettségeket telepíteni. A KCR, mint etalon nyilvántartással szemben támasztott követelményeket az állami és önkormányzati nyilvántartások együttműködésének általános szabályairól szóló 2013. évi CCXX. törvény (a továbbiakban: Interop. tv.) fektette le. A központi címregiszter kialakításához szükséges adatellenőrzési feladatokról szóló 216/2014. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Aer.) a korábbi, szabályozatlan körülmények között létrejött címek adatellenőrzését és felülvizsgálatát írta elő, míg a központi címregiszterről és a címkezelésről szóló 345/2014. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: KCR rendelet) a jelenre (2015. január 1. napjától) és a jövőre nézve tartalmazza a címkezelésre vonatkozó szabályozást.</p> <p>A jóváhagyásra jelölt cím felülvizsgálata nem volt szükséges, akkor sem, ha az esetlegesen nem felelt meg a KCR rendelet előírásainak. Tekintettel arra, hogy a KCR rendelet előírásait csak a hatályba lépése után keletkezett címek esetén kötelező alkalmazni. Alapvető célként fogalmazódott meg, hogy csak tényleges címek szerepeljenek az adatbázisban, melyek a valóságot tükrözik, illetve hogy az okiratok a fizikai valóságban való elhelyezkedéssel megegyezzenek, azaz az ingatlanok egyedi azonosíthatósága biztosított legyen. A KCR rendelet hatályba lépését megelőzően is már helytelenül szerepeltek azok a címek az ingatlan-nyilvántartásban, melyek tekintetében az okiratban szereplő és a nyilvántartásba bejegyzett adat tekintetében adategyezőség nem állt fenn. Ezen anomáliák kezelésére (is) jött létre egy olyan központi, hiteles címadatokot tartalmazó nyilvántartás, mely biztosítja hosszú távon az okiratok által tartalmazott adatoknak a valóságban történő elhelyezkedéssel és a nyilvántartásokba bejegyzett adatokkal való egyezőségét. A KCR nem közhiteles, hanem etalon nyilvántartás, ami nem szolgáltat és nem is szolgáltathat közvetlenül adatot, a nyilvánosságot kizárja.</p>

A KCR rendeletben foglalt címkezelési eljárás nem tartozik a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) hatálya alá. A Ket. által támasztott eljárási szabályok alkalmazása nem szolgált volna az állampolgárok érdekeit, sem pedig a közérdeket. A hosszadalmas eljárási határidők, a jogorvoslatra biztosított határidő, mind egy időben elhúzódó eljárást eredményeztek volna, mely az állampolgári jogosultság gyakorlását csorbíthatta volna. A szabályozási koncepció azt a célt tűzte ki, hogy a lehető leggyorsabban történjen meg egy cím rögzítése, javítása, vagy törlése a rendszerben, hogy naprakész, a valóságot tükröző országos nyilvántartás működjön. Ezt azért is látta kivitelezhetőnek a jogalkotó, mert a szó szoros értelmében vett döntésről egy adott cím KCR-ben történő rögzítése esetén nincs szó. A címképző szerv, a jegyző tulajdonképpen a címelemek megállapításáról való döntések sorát rögzíti úgy, mint a közterület neve jellege, vagy a házszám, stb. A címelemek igen szoros szabályozás eredményeképpen képződnek, tulajdonképpen a jegyző mérlegelési lehetősége nélkül. Életszerűbb lehet elírás, vagy hibás rögzítés egy cím esetén, melyet viszont tud javítani. Az állampolgár jogosultsága megmaradt továbbra is az egyes címelemek megállapítására vonatkozó döntés ellen (pl. a házszám határozatban történő megállapítása elleni jogorvoslat, vagy akár a képviselő-testület közterület elnevezéséről szóló döntése ellen). A címkezelési eljárás minden esetben hivatalból indul. Az állampolgár bejelentését is a címképző szerv tudomásszerzésének kell tekinteni (úgy, mint akár a saját észlelését, vagy egyéb megkeresést is). A KCR szellemiségének alapelve volt többek között, hogy tiszteletben tartsa az önkormányzatok autonómiáját, ezért a lehető legkisebb mértékben avatkozott be a szabályozásba. A KCR nem vonja el a közterület elnevezés és házszámozással kapcsolatos hatáskört az önkormányzatoktól, az ezzel kapcsolatos kérdések tekintetében a helyi rendeletben foglaltakat kell irányadónak tekinteni. A KCR rendelet a települési önkormányzatok helyi szabályozásával együtt, azzal összhangban alkalmazandó.

A bejelentő a beadványban sérelmezi, hogy nem egységes a gyakorlat, melynek azonban oka az előbbieken említett önkormányzati szabályozási autonómia. A KCR rendeletben foglaltakkal nem ellentétes helyi rendeleti szintű szabályok kialakítása, alkalmazása megengedett és szükséges is. Ennek megalkotása nem csupán joga, hanem kötelessége is a települési önkormányzatoknak. Jogszabály módosítása a Belügyminisztérium álláspontja szerint nem indokolt, mivel KCR rendeletben foglalt egységes szabályok a települési önkormányzatok helyi rendeleteivel együtt teljes körűen lefedik a szabályozandó kérdéseket, a gyakorlatban észlelhető különbségek pedig abból erednek, hogy az önkormányzatok élnek a számukra biztosított autonómiával.